

Joan Anton Font Monclús, de Montblanc, compagina la seva feina com a advocat amb la de secretari de l'ajuntament de la seva població natal. Vicepresident del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local de Tarragona, l'exercici d'aquest càrrec l'ha portat a especialitzar-se en dret civil i administratiu: **"Quan comences a treballar et sembla que ho podràs fer tot i bé, però a mesura que passa el temps t'adones de les limitacions que tens, que no depenen tant dels coneixements com del fet que t'agradi el que estàs fent."**

Ja fa un bon grapat d'anys que el nostre personatge va entrar en el món de l'Administració, i ho va fer a la comarca del Ripollès: **"Vaig començar com a secretari de l'Ajuntament de Camprodon, quan exercia d'advocat a Ripoll, però després d'un cert temps vaig decidir-me a tornar a la Conca de Barberà."** El món administratiu i, en concret, el local presenten una complexitat força gran: **"Les lleis a vegades estan bastant allunyades del que són les praxis quotidianes. Aleshores, la nostra feina consisteix a convertir una necessitat o un servei -tant del que et demana el ciutadà com de la mateixa voluntat política-, via llei, en una sortida jurídica que sigui la millor possible per a l'ajuntament i per a l'administrat."** La quantitat de normativa existent sobre urbanisme, patrimoni, contractació, etc. exigeix un grau d'especialització cada vegada més important. D'altra banda, afirma amb contundència: **"Penso que els qui treballem en l'àmbit de l'Administració hem de canviar de mentalitat. Procedim d'un règim en el qual l'Administració era totpoderosa, i hem de tenir molt clar que som prestadors de serveis i que qui normalment té la raó és el ciutadà. Aquesta transformació s'ha de produir no solament a nivell polític, sinó també de funcionariat."** I continua: **"A Catalunya hem desaprofitat el naixement de dues noves administracions, l'autonòmica i la comarcal, per crear uns cossos tècnics amb aquesta nova mentalitat."**

A l'hora de parlar dels problemes de la justícia, en Joan Anton no vacil·la a respondre: **"Crec que en tenim dos de fonamentals. El primer és el canvi constant de jutges, fins i tot de jutges interins. Aquesta sobrecàrrega de casos que cau damunt del magistrat afecta la qualitat de la sentència."** I aclareix: **"Els casos no es poden resoldre tenint en compte una fórmula matemàtica, sinó que en molts la controvèrsia i la discussió jurídica són fonamentals, i l'advocat ha fet una tasca important d'investigació que li ha requerit una certa especialització. I aquesta no es veu reflectida en una sentència sovint poc argumentada."** Això provoca que molts clients optin per no tirar endavant el procés: **"Molts no continuen després de la primera instància. Normalment es tracta de clients amb una capacitat econòmica no baixa però tampoc elevada, i per un problema de costos no recorren i s'aturen processos que podrien tenir una determinada raó jurídica."** En relació a la qüestió dels retards, afirma: **"N'hi ha que els pots entendre i que no perjudiquen greument els implicats, però en un procés matrimonial, per exemple, amb fills menors pel mig, el retard és**

molt dur perquè està allargant una situació que no aconsegueix restablir una estabilitat total fins que es té la sentència definitiva."

Aquest era el primer problema que ens comentava el nostre lletrat; el segon està relacionat amb l'especificitat catalana: **"Molts dels jutges que exerceixen a Catalunya no coneixen la llengua ni tampoc la legislació pròpies, i com a advocat sempre se't presenta el dubte de quina opció has de prendre."** Normalment en Joan Anton utilitza la seva llengua davant els tribunals, no obstant això, **"m'ho replantejo en determinats moments, perquè hi ha algun procés que penso que no ha anat com hagués volgut per la llengua que he utilitzat, i jo per sobre de tot sempre haig de defensar els interessos dels meus clients."**

Trobar solucions depèn en bona part de la voluntat de la col·lectivitat: **"Penso que hem d'anar pressionant per aconseguir que hi hagi una modernització real de l'administració de justícia, perquè sembla que vagi deu anys enrere de les possibilitats que dona la tecnologia actual. La informàtica ens permet una gestió fàcil, àgil i segura, que considero que hem d'aprofitar."** I afegeix: **"Els magistrats han d'adonar-se que els cal passar per un procés de reconversió, no solament jurídic sinó també tècnic, perquè presenten un servei, i avui els serveis es mesuren per dos criteris, eficiència i eficàcia."** I encara hi ha més qüestions que cal que es replantegin els professionals del dret: **"Hi ha cada dia més lletrats, i això òbviament significa un augment de la competència. Cada vegada hi ha més professionals que s'han de guanyar la vida, i això s'aconsegueix massa vegades anant més sovint al jutjat."** Allò que es podria resoldre amb una negociació senzilla arriba als tribunals: **"Tanmateix, penso que no es pot portar una persona al contenciós sabent que li costarà molt més temps i diners i que la solució pactada és possible, viable i econòmica."** Amb tot això, sentència: **"És un error pensar que la gent vol parlar amb el jutge, ni tan sols vol fer-ho amb el lletrat, el que vol és una solució ràpida i barata."**

Casat amb la Carme i amb dos fills, la Mireia i en Josep M., ha vist al despatx molts casos de separacions matrimonials i ens parla del que és la família: **"Tenint en compte el que veig gairebé cada dia al despatx, penso que es tracta d'un compromís sentimental, però també econòmic. En el meu cas és el fonament personal, sentimental i emocional de la vida."** De la universitat recorda bons professors com el catedràtic Carreras i Tomàs Font, i ja com a professional ens confessa la seva admiració per Màrius Viadel, que el va ajudar a comprendre que el dret administratiu afecta molta gent i que, per tant, tot s'ha d'analitzar des d'un punt de vista molt humanista. I acabem amb les seves paraules que ens expliquen què significa ser advocat: **"Consisteix a assessorar les persones dins d'aquest gran entramat normatiu que tenim, i mostrar-los si allò que pretenen és jurídicament correcte o, si han rebut una agressió jurídicament incorrecta, quin és el mecanisme per aconseguir-ne la solució."**



**“Els qui treballem
a l'Administració hem
de canviar de mentalitat i
tenir molt clar que som
prestadors de serveis
i que qui normalment té
la raó és el ciutadà”**

Joan Anton Font - Montblanc (Conca de Barberà)